

## บทที่ 5

## สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง

## 5.1 ผลการวิเคราะห์แท็บทิม

จากการนำเอาแท็บทิมเบอร์(RAS001) สีแดงในรูปของหัวแหวน มีมวล 507.07 มิลลิกรัม ไปอาบรังสีนิวตรอนพลังงาน 14 MeV ภายในเวลา  $t_a = 5$  นาทีแล้วนำมาตรวจวัดปริมาณกัมมันตรังสีแกมมา ที่เกิดจากปฏิกิริยานิวเคลียร์  $^{52}\text{Cr}(n,p)^{52}\text{V}$  ณ พลังงาน 1433 keV 4 ครั้งอย่างต่อเนื่อง โดยใช้เวลาการวัดในแต่ละครั้งนาน  $t_c = 3.33$  นาที ซึ่งเริ่มวัดครั้งแรกหลังหยุดอาบรังสีเป็นเวลา  $t_d = 1.67$  นาที ผลของการวิเคราะห์พบว่า มีโครเมียมประมาณ  $2.44 \pm 0.28$  มิลลิกรัม หรือประมาณ  $0.48 \pm 0.06$  เปอร์เซ็นต์

## 5.2 ผลการวิเคราะห์ไพลิน

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้ไพลินสอง samples ด้วยกัน คือไพลินเบอร์(SAS 001) สีม่วงในรูปของหัวแหวนมีมวล 2448.58 มิลลิกรัม และไพลินเบอร์(SAS002) สีม่วงเข้มที่ยังไม่ได้เจียรไน มีมวล 5692.64 มิลลิกรัม ไปอาบรังสีนิวตรอนพลังงาน 14 MeV ภายในเวลา  $t_a = 15$  นาที แล้วนำมาตรวจวัดปริมาณกัมมันตรังสี ที่เกิดจากปฏิกิริยานิวเคลียร์  $^{56}\text{Fe}(n,p)^{56}\text{Mn}$  ณ พลังงาน 846 keV 5 ครั้งอย่างต่อเนื่อง และใช้เวลาการวัดในแต่ละครั้งนาน  $t_c = 30$  นาที โดยเริ่มวัดครั้งแรกหลังหยุดอาบรังสีนิวตรอน เป็นเวลานาน  $t_d = 4.14$  ชั่วโมงสำหรับไพลินเบอร์ (SAS001) และวัด 7 ครั้งอย่างต่อเนื่อง โดยใช้เวลาในการวัดแต่ละครั้งนาน  $t_c = 30$  นาที และเริ่มวัดครั้งแรกหลังจากหยุดอาบรังสีนิวตรอนเป็นเวลานาน  $t_d = 5.85$  ชั่วโมงสำหรับไพลินเบอร์ (SAS 002) ผลของการวิเคราะห์พบว่า มีเหล็กประมาณ  $12.1 \pm 0.6$  มิลลิกรัม หรือประมาณ  $0.49 \pm 0.03$  เปอร์เซ็นต์ และ  $150.1 \pm 13.5$  มิลลิกรัม หรือประมาณ  $2.64 \pm 0.24$  เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

จากผลของการทดลอง และวิเคราะห์ปริมาณของเหล็กและโครเมียมในแท็บทิมและไพลิน โดยกรรมวิธีแบบ FNAA พบว่า ข้อมูลบางค่าที่ได้มา มีความคลาดเคลื่อนค่อนข้างสูง ซึ่งอาจจะมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

(i) ในสารตัวอย่าง (แท็บทิม หรือไพลิน) มีส่วนผสมของอลูมิเนียม มากกว่า 90 เปอร์เซ็นต์ทำให้ activity ที่เกิดจากอลูมิเนียมไปรบกวน activity ของธาตุเจือปนที่มีปริมาณน้อยกว่า ดังเช่นของโครเมียมและเหล็กเป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ชัดเจนใน spectrums ของแท็บทิม และไพลินในหน้า

(ii) ในการทดลองครั้งนี้ได้สันนิษฐานให้ว่าสารมาตรฐานและสารตัวอย่างมีมุมตัน (solid angle) เช่นเดียวกัน (ในความจริงอาจมีความแตกต่างกันซึ่งควรจะนำมาคิดด้วย)

(iii) จำนวนการแยก spectrums ของระบบเครื่องวัดรังสีแกมมาไม่ดี ( $FWHM \geq 2$  keV) ซึ่งระบบเครื่องวัดรังสีแกมมาที่ดีจะต้องมี  $FWHM \leq 2$  keV) ทำให้เกิดมีการ overlap peak ขึ้นซึ่งไม่สามารถนำ peak เหล่านั้นมาวิเคราะห์ได้ ดังนั้นในทับทิมจึงวิเคราะห์ได้แต่ปริมาณของโครเมียม และในไพลินก็วิเคราะห์ได้แต่ปริมาณของเหล็กเท่านั้น ซึ่งตามทฤษฎีแล้วครรจนจะวิเคราะห์ได้ทั้งปริมาณเหล็ก และ โครเมียมอยู่ใน sample เดียวกัน

(iv) จำนวน samples ที่นำมาทำการทดลองยังมีจำนวนจำกัด

ถึงแม้ว่า ผลที่ได้จากการวิเคราะห์แบบ FNAA ในครั้งนี้จะยังไม่เป็นที่พอใจตามความต้องการ และคาดหมายเอาไว้ก็ตาม แต่เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการวิเคราะห์โดยกรรมวิธีแบบ X-ray fluorescence พบว่าค่าที่ได้อยู่ในเกณฑ์เดียวกันดังแสดงในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ปริมาณเหล็กและ โครเมียมโดยวิธีแบบ FNAA และโดยวิธีแบบ X-ray fluorescence

สารตัวอย่าง	FNAA		x-ray fluorescence <sup>[1]</sup>	
	Fe (%)	Cr (%)	Fe (%)	Cr (%)
ทับทิม		$0.48 \pm 0.06$	0.00 – 0.01	0.14–1.10
ไพลิน	$0.49 \pm 0.03$		0.02 – 1.62	0.02–0.06
	$2.64 \pm 0.24$			

<sup>[1]</sup> ประพันธ์ศรี และ วิสัยทอง , 2541